

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/215/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2713204261
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Krajčovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2713204261.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a členov senátu: JUDr. Andrea Dudášová a JUDr. Martin Holič, v právnej veci navrhovateľa: Intrum Justitia Debt Finance AG, so sídlom Industriestrasse 13C, CH-6300 Zug, Švajčiarsko, IČO: CHE-100.023.266, zastúpený advokátom: JUDr. Ján Šoltés, so sídlom Karadžičova 8, P.O.BOX 205, Bratislava, proti odporkyňi: I. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXX, J., štátna občianka SR, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA, so sídlom Park Angelinum 2, Košice, IČO: 42 326 923, právne zastúpený: Mgr. Peter Masarovič, advokát, so sídlom Park Angelinum 2, Košice, o zaplatenie 501,99 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Skalica zo dňa 16. decembra 2014, č.k. 5C/242/2013-133, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Odporkyňi a vedľajšiemu účastníkovi sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd návrh zamietol, odporkyňi náhradu trov konania nepriznal a navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane odporkyne k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporkyne v sume 85,80 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Rozhodnutie odôvodnil citáciou ustanovení § 497 Obchodného zákonníka, § 2 písm. a) a b) zákona č. 258/2001 Z.z., § 52 ods. 1, 2, 3, § 879j Občianskeho zákonníka, § 2 ods. 1 písm. a), b), § 6 ods. 3, § 23a ods. 1, 2 zákona č. 634/1992 Zb., § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 01.05.2014, § 100 ods. 1, § 103 Občianskeho zákonníka a v časti rozhodnutie o trovách konania § 142 ods. 1, v časti trov konania vedľajšieho účastníka § 93 ods. 2, ods. 4 O.s.p., § 18 O.s.p., § 24 O.s.p., § 25 ods. 1 O.s.p. a vecne argumentoval tým, že dňa 16.08.2002 bola medzi spoločnosťou GE Capital Multiservis, k.s., so sídlom Dobrovičova 8, 811 09 Bratislava, IČO: 35 783 214 a odporkyňou uzavretá zmluva o úvere označená ako KU oblasť 008, poradca 10505 číslo zmluvy 1001742238 (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej bola odporkyňi poskytnutá celková výška úveru 7.160,- Sk (237,70 Eur) a to za účelom kúpy tovaru - KOBOLD SYSTEM. Cena tovaru bola uvedená 8.950,- Sk, priama platba vo výške 1.790,- Sk. V zmluve bola uvedená RPMN 20,47% ročne, počet mesačných splátok 24, výška mesačnej splátky 433,- Sk, dátum prvej platby do 18.09.2002, cena úveru bola 10.392,- Sk. V spodnej časti tejto zmluvy je v poslednom odseku drobným písmom uvedené, že zmluvou o úvere sa GE Capital Multiservis, k.s. zaväzuje, že na požiadanie zákazníka a po splnení stanovených podmienok poskytne v prospech zákazníka peňažné prostriedky do určitej výšky a zákazník sa zaväzuje takto poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť, zaplatiť úroky a splniť ostatné povinnosti podľa tejto zmluvy. V ostatnom určujú obsah zmluvy obchodné podmienky a sadzobník poplatkov spoločnosti GE Capital Multiservis, k.s., ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy.

Podľa bodu 8.1 obchodných podmienok zmluvy o úvere spoločnosti GE Capital Multiservis, k.s., ďalej len „OP“ veriteľ a zákazník podpisom zmluvy o úvere zatvárajú zmluvy o revolvingovom úvere s nasledujúcim obsahom a zákazník žiada veriteľa o poskytnutie úverového rámca na opakované čerpanie úveru až do stanovenej výšky úverového rámca a o otvorenie úverového účtu zákazníka u veriteľa. Na základe zmluvy o revolvingovom úvere sa veriteľ zaväzuje, že na žiadosť zákazníka a po splnení podmienok poskytne v prospech veriteľa peňažné prostriedky až do výšky úverového rámca a zákazník sa zaväzuje takto poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť, zaplatiť úroky a splniť ostatné povinnosti podľa zmluvy o revolvingovom úvere. V prípade schválenia žiadosti doručí veriteľ písomné oznámenie o schválení úverového rámca zákazníkovi, ktoré bude obsahovať najmä výšku úverového rámca, mesačné splátky, RPMN a VS pre platby splátok úveru.

Podľa bodu 8.2 OP zmluva o revolvingovom úvere nadobúda účinnosť dorúčením žiadosti o poskytnutie peňažných prostriedkov z úverového rámca zo strany zákazníka.

Z platobnej histórie vyplýva, že odporkyni poskytnutý úver bol špecifikovaný nasledovne: úver 663,88 Eur, splátka 33,19 Eur, číslo zmluvy 2815952192, dátum uzavretia zmluvy 08.08.2007, posledná prijatá platba 08.06.2009, dátum ukončenia zmluvy 19.12.2008. Ďalej súd z platobnej histórie zistil, že odporkyňa využívala platobnú kartu a postupne čerpala peňažné prostriedky poskytnuté právnym predchodcom navrhovateľa. Ku dňu 08.06.2009 (posledný záznam vo výpise) bola pohľadávky vo výške 502,04 Eur. Z prehľadu histórie vyplýva, že odporkyni boli účtované poplatky a úroky.

Listom spoločnosti GE Money, a.s. zo dňa 30.10.2008 táto spoločnosť oznámila odporkyni, že v súlade s Obchodnými podmienkami čl. 8 bod 8.15.1.2 vypovedá súčasnú zmluvu o revolvingovom úvere. K 20.11.2008 bude kreditná karta zablokovaná. V zmysle čl. 8 bod 8.15.1.2. Obchodných podmienok je odporkyňa povinná ihneď uhradiť všetky svoje záväzky uvedené vo výpise ako konečný zostatok.

Podľa výpisu z obchodného registra Okresného súdu Bratislava I, oddiel Sa, vložka číslo 3902/B na základe zmluvy o predaji podniku účinnej odo dňa 01.04.2006 spoločnosť GE Money Multiservis k.s. predala svoj podnik spoločnosti GE Money, a.s., Bottova 7, 821 09 Bratislava, IČO: 17 324 220.

Z Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 27.09.2012 medzi postupcom GE Money, a.s., Bottova 7, 821 09 Bratislava, IČO: 17 324 220 a spoločnosťou Profidebt Slovakia s.r.o. (pôvodným navrhovateľom) ako postupníkom mal súd preukázané postúpenie pohľadávky voči odporkyni, ktorú si navrhovateľ uplatňuje v tomto konaní. Podľa prílohy k uvedenej zmluve, pohľadávka vyplýva zo zmluvy s číslom 2815952192 vo výške 501,99 Eur. Z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 05.10.2012 mal súd preukázané, že spoločnosť GE Money, a.s. oznámila odporkyni postúpenie pohľadávky na spoločnosť Profidebt Slovakia s.r.o.

Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 31.01.2014 spoločnosť Profidebt Slovakia s.r.o. v súlade s ust. § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka postúpila ako postupca pohľadávku proti odporkyni vzniknutú zo zmluvy o úvere, ktorá je predmetom tohto súdneho konania, spolu s príslušenstvom a všetkými právami s ňou spojenými na postupníka spoločnosť: Intrum Justitia Debt Finance AG, Alpenstrasse 2, CH-6300 Zug, Švajčiarsko, IČO: CHE-100.023.266. Uznesením č.k. 5C/242/2013 - 68 zo dňa 26.05.2014 súd pripustil, aby do konania na miesto doterajšieho navrhovateľa: Profidebt Slovakia, s.r.o., Mliekarenská 10, 820 05 Bratislava, IČO: 35 925 922 vstúpila spoločnosť: Intrum Justitia Debt Finance AG, Alpenstrasse 2, CH- 6300 Zug, Švajčiarsko, IČO: CHE-100.023.266.

Dňa 03.03.2009 bola uzatvorená Splátková dohoda medzi spoločnosťou GE Money, a.s. a odporkyňou (ďalej len „Dohoda“). V Článku 1. odporkyňa uznala čo do právneho dôvodu a výšky záväzkov voči veriteľovi, ktorý vznikol na základe zmluvy uzatvorenej s pôvodným veriteľom GE dňa 08.08.2007. Dižná čiastka bola vyčíslená ku dňu 05.01.2009 vo výške 663,59 Eur. Zároveň sa odporkyňa zaviazala, že dlh uhradí vo forme splátok. Podľa čl. 3 tejto dohody sa účastníci dohodli aj na rozhodcovskej doložky, v zmysle ktorej všetky medzi nimi vzniknuté spory sa predložia na rozhodnutie Stálemu rozhodcovskému súdu zriadenému pri Rozhodcovská, arbitrážna a mediačná, a.s.

Navrhovateľ sa svojim návrhom doručeným súdu dňa 20.06.2013 domáhal, aby súd zaviazal odporkyňu na zaplatenie sumy 501,99 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 501,99 Eur od 05.10.2012 do zaplatenia a náhradu trov konania. V návrhu uviedol, že na základe zmluvy o úvere zo dňa 08.08.2007 bol odporkyni poskytnutý úver vo výške 663,88 Eur, splatný v 24 mesačných splátkach vo výške 14,37 Eur. Odporkyňa porušila ustanovenia bodu 4.17 všeobecných obchodných podmienok zmluvy o úvere, podľa ktorých bola povinná mesačné splátky splácať v stanovenej výške podľa splátkového kalendára a tento splátkový kalendár dodržiavať. Nakoľko si odporkyňa neplnila riadne svoje povinnosti, spoločnosť GE Money, a.s. vypovedala zmluvu dňa 19.12.2008. Odporkyňa pohľadávku navrhovateľa do dňa podania návrhu neuhradila ani čiastočne. Pohľadávka navrhovateľa predstavuje sumu 501,99 Eur, ktorú tvorí neuhradená istina úveru vo výške 501,99 Eur. Súčasťou sumy úrokov z omeškania sú ďalej úroky z omeškania vyčíslené podľa § 369 ods. 1 Obchodného

zákonníka, t.j. 5% ročný úrok z omeškania zo sumy 501,99 Eur od 05.10.2012 do zaplattenia. Dňa 27.09.2012 uzavrel navrhovateľ ako postupník so spoločnosťou GE Money, a.s. ako postupcom, zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe, ktorej bola navrhovateľovi postúpená pohľadávka voči odporkyňi zo zmluvy o úvere vo výške 501,99 Eur s príslušenstvom a právami spojenými s pohľadávkou. Postúpenie pohľadávky oznámil postupca odporkyňi listom zo dňa 26.10.2012, v ktorom vyčíslil výšku pohľadávky navrhovateľa a vyzval odporkyňu na jej zaplattenie. Odporkyňa v stanovenej lehote pohľadávku navrhovateľa nezaplattila.

Podaním navrhovateľa zo dňa 10.12.2014 navrhovateľ súdu oznámil, že s odporkyňou bola dňa 28.01.2009 uzatvorená splátková dohoda, pričom odporkyňa svoj dlh uznala čo do dôvodu a výšky.

Pohľadávka navrhovateľa vznikla tým, že GE Capital Multiservis, k.s. uzavrel s odporkyňou na predtlačenom formulári Zmluvu o úvere č. zo dňa 16.08.2002, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú obchodné podmienky a Sadzobník poplatkov. V zmluve sa dohodli, že navrhovateľ poskytne odporkyňi úver na nákup tovaru úver a odporkyňa sa zaviazala poskytnutý úver mu splácať spolu s dohodnutými úrokmi formou pravidelných mesačných splátok vždy k 18. dňu v mesiaci, pričom prvú splátku bola povinná zaplatiť do 18.09.2002. V tomto konaní však navrhovateľ uplatňuje nárok vyplývajúci zo zmluvy o revolvingovom úvere, ktorá mala vzniknúť súčasne so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, pričom osobitná zmluva o revolvingovom úvere s odporkyňou nebola uzatvorená. V rámci tejto zmluvy navrhovateľ vnútil odporkyňi v rámci predtlačeneho formulára aj iný právny úkon, než ten o ktorý mala odporkyňa v danom čase záujem a tak vnútil odporkyňi uzatvorenie ďalšej zmluvy, o ktorú nemala odporkyňa záujem a jej úmysel nesmeroval k uzatvoreniu takejto zmluvy.

Súd sa v prvom rade zaoberal námietkou premlčania, ktorú vzniesol vedľajší účastník na strane odporkyne vo svojom písomnom vyjadrení, ku ktorej sa pripojila aj odporkyňa.

Dňa 01.05.2014 nadobudla účinnosť novela č. 102/2014 Z.z., ktorá zavádza do zákona č. 250/2007 Z.z. ustanovenie § 5b, podľa ktorého orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Z vyššie citovaného právneho predpisu vyplýva, že súd má na premlčanie prihliadať ex offio teda aj bez námietky účastníka. Z toho dôvodu sa súd zaoberal právnou povahou a aplikáciou právnej normy vo vzťahu k predmetu uplatnenej pohľadávky v tomto konaní a právneho vzťahu vzniknutého medzi účastníkmi. Na uvedený právny vzťah je potrebné aplikovať zákon č. 634/1992 Z.z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzavretia úverovej zmluvy a vychádzať pritom z ustanovenia § 23a ods. 1, ods. 2, podľa ktorého spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka. Súd zastáva názor, že predmetná zmluva o úvere je jednoznačne zmluvou spotrebiteľskou kde na jednej strane vystupuje fyzická osoba - spotrebiteľ, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a na strane druhej právnická osoba - dodávateľ, ktorá pri uzatváraní zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Zároveň ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, a preto pri právnom posúdení veci zmluvu posudzoval v zmysle ustanovení zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, na ktorý sa subsidiárne vzťahuje Občiansky zákonník. Zmluva je spracovaná ako tzv. typová zmluva, podľa predtlaču. Spotrebiteľom je výlučne fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Vzhľadom k obsahu uzavretej zmluvy medzi účastníkmi súd posúdil podmienky zmluvy v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka a zák. č. 258/2001 Z.z., napriek tomu, že zmluva bola uzavretá v zmysle ustanovení zák. č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších prepisov. Dohodnuté použitie určitého právneho predpisu v neprospech spotrebiteľa je neprijateľnou podmienkou v zmysle § 53 OZ. Jedná sa ustanovenia zmluvy, s ktorým sa mohol odporca ako spotrebiteľ oboznámiť pred podpisom zmluvy, ale nemohol ovplyvniť obsah podmienky. Z hľadiska zákonodarcom sledovaného cieľa ochrany spotrebiteľa podľa cit. zákona neexistuje žiadna skutočnosť opodstatňujúca dojednanie alebo vylúčenie právnej úpravy, podľa ktorej sa má alebo nemá právny úkon posudzovať. Preto súd posudzoval túto zmluvu v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka aj napriek tomu, že zmluva bola uzavretá v zmysle ustanovení zák. č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších prepisov, nakoľko je pre spotrebiteľa priaznivejšia.

Ako predbežnú otázku súd skúmal platnosť uznania dlhu, ktoré malo byť obsiahnuté v splátkovej dohode zo dňa 03.03.2009, pričom dospel k záveru, že predmetné uznanie dlhu nie je platným právnym úkonom, a to z toho dôvodu, že ide o právny úkon, ktorý obchádza zákon a prieči sa dobrým mravom, pretože vychádza z nekalej obchodnej praktiky navrhovateľa. Súd tak rozhodol z toho dôvodu, že Dohodu pripravil a predložil na podpis odporkyňi navrhovateľ a takto pripravená dohoda o uznaní dlhu so splátkovým kalendárom obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku a to predĺženie premlčacej doby formou uznania dlhu, ktorá zmluvná podmienka je absolútne neplatná. Zo strany pôvodného veriteľa neboli dodržané princípy dobromyseľnosti, čestnosti a boli využité omyl a lešť v snahe dosiahnuť uznanie premlčaného záväzku spotrebiteľa. Odporkyňa si uzavretím formulárovej dohody zhoršila ako spotrebiteľ svoje zmluvné postavenie a jej uzavretie jej privodilo značnú ujmu, čo je v rozpore s ustanovením § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Okolnosti, za ktorých veriteľ dohodu uzavieral, je možné považovať za nekalú obchodnú prax a posudzovať ju podľa ustanovenia § 8 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z.z.. Je nepochybné, že účelom, ktorý predložením dohody na podpis odporcovi sledoval, bolo prelomenie účinku premlčania predĺžením premlčacej doby na 10 rokov (§ 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Pôvodný veriteľ zneužil slabšie postavenie odporcu ako spotrebiteľa a jeho neznalosť právnych predpisov a pripravil si tak pre seba nedôvodnú výhodu spočívajúcu v predĺžení premlčacej doby na úkor odporcu. Podstatne tým narušil ekonomické správanie odporcu - spotrebiteľa, ktorý by nepochybne v prípade, keby vedel, že dlh je premlčaný a že záväzok nemusí platiť, dohodu o uznaní dlhu neuzavrel. Právny úkon - dohoda o uznaní dlhu podľa názoru súdu svojím obsahom obchádza zákon, odporuje predpisom na ochranu spotrebiteľa a je v rozpore s dobrými mravmi, preto je podľa § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatný. Splátkovou dohodou teda nedošlo k účinnému uznaniu záväzku s následkami predĺženia premlčacej lehoty na dobu 10 rokov. Vychádzajúc zo skutkových okolností, za akých navrhovateľ dával podpisovať odporkyňi uvedenú listinu, ako i na skutočnosť, že navrhovateľ mal vopred pripravené znenie vyhlásenie o uznaní záväzku, dospel súd k záveru, že takéto konanie je konanie v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, pretože navrhovateľ využitím mylných informácií dosiahol uznanie dlhu v záujme predĺženia premlčacej doby, i keď odporkyňa nemala vôbec vedomosť a ani vôľu takéto vyhlásenie urobiť a nemal vedomosť o následkoch takéhoto právneho úkonu.

V prípade dohody o uznaní dlhu a uzavretí splátkového kalendára sa jedná o kombináciu jednostranných a dvojstranných právnych úkonov upravujúcich právne vzťahy, ktoré vyplývajú zo spotrebiteľských zmlúv. V tomto prípade to bol práve pôvodný veriteľ (zjavne práva znalý), ktorý si vynútil u odporkyne návštevu a dal jej podpísať ním vopred pripravený formulár, kde okrem dvojstranného právneho úkonu vo forme dohody o splátkach, ktorý dlžníkom zvyčajne prezentuje, vložil aj pre ňu zjavne nevýhodný jednostranný úkon uznania záväzku, ktorý dlžníkom na rozdiel od dohody o splátkach už výslovne neinterpretoval. Podpísaním dohody odporkyňa nič nezískala ale naopak, naoko „vlastným“ úkonom si z vôle veriteľa svoje postavenie podstatne zhoršila. Aj z ďalších právnych súvislostí vyplýva, že dohoda o splátkach nebola zo strany navrhovateľa žiadnym dobrodomím (keďže navrhovateľ iba odložil podanie žaloby po uznaní záväzku v snahe predísť niektorej námietke premlčania) ale naopak navrhovateľ napriek vedomosti účinkov, ktoré dosahuje (resp. sa snaží dosiahnuť) v podobe obnoviteľnosti nároku neposkytol odporkyňi žiadny benefit (napr. v podobe odpustenia úrokov z omeškania, poplatkov, časti istiny a pod.) Z textu je zrejmé, že ide o formulár, ktorý žalobca používa vo vzťahu k neurčitému počtu dlžníkov. Dlžník takúto dohodu podpisuje s úmyslom dosiahnuť splatenie dlhu v splátkach a rozhodne nie je v jeho záujme predĺžiť plynutie premlčacej lehoty, prípadne súhlasí s rozhodcovským konaním, nakoľko takto by si významne zhoršil postavenie, čo je v rozpore s princípom ochrany spotrebiteľa. To, že žalobca nekoná s odbornou starostlivosťou nepochybne vyplýva aj zo skutočností, že žalovaná nemala žiadnu vedomosť o následkoch podpísania uvedenej dohody, ktorej obsah nemohla podstatným spôsobom ovplyvniť. V dohode uvedená suma uznannej pohľadávky navyše nekorešponduje s nárokom žalobcu uplatnenom v tomto konaní, nešpecifikuje z čoho pozostáva uznaná pohľadávka, preto je pre potreby tohto konania prakticky nepoužiteľná. Táto dohoda je neplatná v zmysle ust. §§ 3, 37 a 39 OZ. Z výsluchu odporkyne bolo jednoznačne preukázané, že táto nevedela aké dôsledky má uznanie záväzku vo vzťahu k premlčaniu pohľadávky. Z uvedeného dospel súd k záveru, že dohoda, na základe ktorej malo dôjsť k predĺženiu premlčacej doby je podľa § 3, § 37 a § 39 Občianskeho zákonníka neplatná a v konaní je potrebné prihliadnuť na námietku premlčania.

Z návrhu na začatie konania ako aj z listinného dôkazu oznámenia zo dňa 30.10.2008 písomného vyjadrenie navrhovateľa zo dňa 11.10.2014 mal súd preukázané, že právny predchodca navrhovateľa zmluvu o revolvingovom úvere vypovedal dňa 20.11.2008 čím nastala predčasná splatnosť úveru. V zmysle § 103 Občianskeho zákonníka premlčacia trojročná lehota v tomto prípade začala plynúť odo dňa 21.11.2008, kedy právny predchodca navrhovateľa mohol pohľadávku prvýkrát uplatniť na súde

a uplynula dňa 21.11.2011. Návrh na súd bol podaný dňa 20.06.2013, teda po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty, z toho vyplýva, že navrhovateľovo právo na zaplatenie dlžnej sumy bolo už premlčané a keďže má súd povinnosť prihliadať na premlčanie z úradnej povinnosti, súd nemohol navrhovateľovi toto právo priznať. Na premlčaní nároku nič nemení ani tá skutočnosť, že odporkyňa dlh uznala, pretože podľa názoru súdu je uznanie dlhu zo strany odporkyne zo dňa 10.05.2013 neplatným právnym úkonom, ktorý nemá žiadne účinky na plynutie a dĺžku premlčacej doby. Z uvedených dôvodov súd prvého stupňa návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol.

Z týchto dôvodov sa súd podrobnejšie nezaoberal meritom veci, ale návrh v celom rozsahu zamietol s poukazom na premlčanie nároku navrhovateľa.

O trovách konania súd rozhodoval v súlade s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. avšak odporcovi, ktorý mal vo veci plný úspech, nepriznal náhradu trov konania, nakoľko odporca si náhradu trov neuplatnil a taktiež mu žiadne trovy ani nevznikli.

Keďže v danom konaní na strane odporcu vystupuje ako vedľajší účastník aj Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA. Súd rozhodoval aj o náhrade trov tohto vedľajšieho účastníka, ktoré mu v konaní vznikli a ktoré boli účelne vynaložené. Vedľajší účastník má (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konanie realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a samozrejme má i právo na náhradu trov konania, kam podľa ustanovenia § 137 ods. 1 O.s.p. bez akýchkoľvek pochybností patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Samozrejme, vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval.

Súd zaviazal navrhovateľa, ktorý bol v konaní neúspešný, k povinnosti uhradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA trovy konania v celkovej sume 85,80 Eur, ktorá suma pozostáva z odmeny právneho zástupcu vedľajšieho účastníka Spotrebiteľského združenia OSA za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenia vo veci zo dňa 26.03.2014) vo výške po 34,86 Eur za úkon (§ 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov), z režijného paušálu za dva úkony právnej služby vo výške po 8,04 Eur za úkon. Uvedené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené, nakoľko vedľajší účastník sa vecne vyjadroval jednak k premlčaniu nároku navrhovateľa, ako aj poukazoval.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie navrhovateľ s tým, že žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa postupom podľa § 220 O.s.p. zmenil tak, že zaviazá odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi sumu 501,99 Eur, úrok z omeškania vo výške 5% p.a. zo sumy 501,99 Eur od 05.10.2012 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania, náhradu trov právneho zastúpenia s tým, že žiada, aby odvolací súd na zaplatenie trov konania zaviazal popri odporkyňi aj vedľajšieho účastníka vystupujúceho na strane odporkyne. Alternatívne, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Namietal, že v konaní došlo k vadám v zmysle § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. Súd vec nesprávne posúdil aplikáciou nesprávneho právneho ustanovenia. Hlavným dôvodom, ktorý mal za následok nesprávne rozhodnutie vo veci je posúdenie písomného uznania dlhu odporkyňou súdom prvého stupňa a právnych účinkov z neho plynúcich. Namietal, že odporkyňa svoj dlh vzniknutý z titulu nesplateného úveru poskytnutého jej spoločnosťou GE Money, a.s. čo do právneho dôvodu a výšky uznala. Uznanie obsiahnuté v splátkovej dohode, v ktorej právny predchodca navrhovateľa poskytol odporkyňi platobné výhody a umožnil jej splatiť dlh formou pravidelných mesačných splátok obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti, aby z toho bolo možné usudzovať na platnosť úkonu. Je treba zdôrazniť, že odporkyňi bol predložený návrh splátkovej dohody, ktorý adresovala právnemu predchodcovi navrhovateľa odporkyňa. Odporkyňa v pozícii priemerného spotrebiteľa po preštudovaní návrhu splátkovej dohody musela vedieť, čo podpisuje. Tiež poukázal na rozpor v tvrdeniach odporkyne o podpísaní splátkovej dohody v roku 2011 a navrhovateľom predloženej listiny z roku 2009. V čase podpisu splátkovej dohody v roku 2009 naviac pohľadávka nebola premlčaná. Z tohto dôvodu neobstojí obrana odporkyne o tom, že jej nikto nevysvetlil pojem premlčanie a jeho právne následky, pričom pre veriteľa, ktorý si svoje právo zabezpečuje nevyplýva žiadna povinnosť upozorňovať dlžníka na premlčanie, nakoľko aj v prípade premlčania je pohľadávka stále riadnou a existujúcou pohľadávkou. V ďalšom poukázal na nedostatočné, nepresvedčivé a nepreskúmateľné odôvodnenie rozsudku zdôrazňujúc, že uznanie dlhu je zabezpečovacím inštitútom, odporkyňa vedomá si existencie svojho dlhu, tento voči právnemu predchodcovi uznala a sama prejavila vôľu dlh formou poskytnutia platobných výhod splatiť. Čo sa týka spôsobu zabezpečenia pohľadávky nemožno považovať za nekalú obchodnú prax. Výhoda, ktorú odporkyňa podpisom dohody získala spočívala v tom, že ak

by odporkyňa svoje zmluvné povinnosti, ku ktorým sa zaviazala aj riadne plnila právny predchodca navrhovateľa by neinicioval a ani nemohol takto robiť začatie súdneho konania, nakoľko by nenastala splatnosť pohľadávky. K žiadnemu zhoršeniu postavenia spotrebiteľa uzavretím predloženej dohody nedošlo. Práve naopak, odporkyňa od uznania dlhu s poskytnutými platobnými výhodami sa dostala do lepšieho zmluvného postavenia, nakoľko jej bolo umožnené dlh zaplatiť formou poskytnutých platobných výhod. Uznáním dlhu dochádza podľa § 110 ods. 1 veta druhá Občianskeho zákonníka k založeniu plynutia novej desaťročnej premlčacej lehoty bez ohľadu na to, či odporca, ktorý svoj dlh uznal v čase uznania vedel alebo nevedel o premlčaní pohľadávky navrhovateľa. Nová desaťročná premlčacia lehota začína plynúť priamo zo zákona, bez ohľadu na to, či uznávací prejav vykonal spotrebiteľ alebo nie. Neexistuje žiadny rozumný logický dôvod pre odklonenie sa už od konštantnej judikatúry, ktorá je daná v tomto smere. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, najmä predložené riadne platné písomné uznanie dlhu s poskytnutou platobnou výhodou odporkyňou, čím došlo zo zákona k založeniu plynutia novej premlčacej doby je preukázané, že námietka premlčania v konaní pred súdom prvého stupňa neobstojí. Návrh bol podaný včas pred uplynutím premlčacej lehoty.

Odvolaním napadol aj výrok rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým zaviazal navrhovateľa na náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne a pre prípad, že by sa odvolací súd nestotožnil s odvolacou argumentáciou a rozsudok vo veci samej potvrdí ako vecne správny, navrhol, aby v otázke náhrady trov konania rozhodol tak, že náhrada trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne sa nepriznáva. Poukázal na to, že úspešný účastník v spore má nárok len na trovy spojené na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Nakoľko súd prvého stupňa bol povinný z úradnej povinnosti prihliadnuť na premlčanie nároku navrhovateľa nemôže sa jednať o trovy potrebné na účelné bránenie práva na strane vedľajšieho účastníka na strane odporkyne. Odporkyňa ako spotrebiteľ by dosiahol v tomto konaní rovnaký úspech bez pričinenia vedľajšieho účastníka a to z dôvodu ex offo vykonanej kontroly podmienok v spotrebiteľskej zmluve a prihliadnutia na premlčanie nároku z úradnej povinnosti súdom. V tejto súvislosti poukázal na Nález Ústavného súdu SR vo veci vedenej pod sp. zn. II. ÚS 78/2003, III. ÚS 192/2009. Na základe uvedeného žiadal, aby súd odvolaniu v plnom rozsahu vyhovel a v odvolacom konaní si proti odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi vystupujúceho na strane odporkyne uplatnil náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok za odvolanie a náhradu trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní za jeden úkon právnej pomoci v celkovej výške 51,90 Eur.

Odporkyňa a vedľajší účastník vystupujúci na strane odporkyne odvolanie nepodali.

Odporkyňa k doručenému odvolaniu podala písomné vyjadrenie, v zmysle ktorého navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil a tiež navrhla, aby súd uložil navrhovateľovi povinnosť nahradiť odporcovi trovy konania v odvolacom konaní.

Vedľajší účastník sa k doručenému odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku - ďalej „O.s.p.“), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 písm. d) a f) O.s.p.), preskúmal rozsudok v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné, v dôsledku čoho bolo nevyhnutné rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 O.s.p. potvrdiť.

Po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu a z neho vyplývajúceho skutkového stavu a právneho stavu, odvolací súd nezistil v postupe súdu prvého stupňa z hľadiska procesnoprávneho vady majúce za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 3 O.s.p.) a z obsahu spisu nevyplýva, že by svojím konaním (rozhodnutím) odňal účastníkovi možnosť konať pred súdom, nakoľko súd prvého stupňa posúdil relevantné skutočnosti a okolnosti súhrne a taktiež ich podrobne vyhodnotil. Vo svojej argumentácii bol dostatočne presvedčivý, rozhodnutie je prijateľné pre právnickú i laickú verejnosť, rovnako je racionálne, logické a spravodlivé. Argumenty súdu prvého stupňa podporujú príslušný záver o existencii uplatneného nároku. V odvolaní odvolateľ neargumentuje skutočnosťami, ktoré by mali za následok zmenu súdom prvého stupňa zisteného skutkového stavu a jeho právneho posúdenia alebo ktoré by neboli bývali známe. Z konania pred súdom prvého stupňa iným než napadnutým rozsudkom

vyšlovený právny záver nevyplýva a v odvolaní uvedené argumenty nie sú spôsobilé privodiť iné práve hodnotenie stavu veci.

Podstatou odvolania navrhovateľa je to, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa považuje za nesprávny z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav a dochádza k nej vtedy ak súd nepoužil správny náležitý právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Podľa právneho záveru súdu prvého stupňa na zistený skutkový stav tento použil správny právny predpis a vyvodil správny právny záver. Podstatou odvolania navrhovateľa je snaha o uznanie dohody o uzavretí splátkového kalendára ako úkonu, v dôsledku ktorého záväzok trval aj v čase uznania a premlčacia doba sa predĺžila na 10 rokov odo dňa, keď k uznaniu dlhu došlo. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že predmetný problém nie je nový, existuje viacero právoplatných súdnych rozhodnutí týkajúcich sa posúdenia platnosti tejto dohody. Predovšetkým ide o rozhodnutie Krajského súdu v Prešove 12Co/23/2012 zo dňa 20.03.2013, rozhodnutie sp. zn. 6Co/93/2012 zo dňa 21.02.2013 ako aj rozhodnutie sp. zn. 3Co/54/2013 zo dňa 03.07.2013.

V spise sa nachádzajúca dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznanie záväzku je zo dňa 19.04.2011 podpísaná pôvodným veriteľom EOS KSI Slovensko, s.r.o. a dlžníkom - odporkyňou. Umiestnenie textu o vedomosti premlčaného dlhu nasvedčuje tomu, že zo strany navrhovateľa došlo k porušeniu odbornej starostlivosti vo vzťahu k spotrebiteľovi, ktorá predpokladá osobitnú schopnosť a starostlivosť, ktorú možno rozumne očakávať od dodávateľa, pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi zodpovedajúcej čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti. Z toho hľadiska je preto správny záver o tom, že dohoda o uznaní splátkového kalendára o uznaní záväzku ako nekalá obchodná praktika je neplatná a preto súd dôvodne prihliadol na námietku premlčania. Konštatované nekalosti obchodnej praktiky predstavuje jeden z prvkov, na ktorý príslušný súd môže založiť svoje posúdenie aj o nekalosti zmluvných podmienok podľa čl. 4 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS. Práve na základe konštatovania nekalosti tejto obchodnej praktiky nesúlade s čl. 4 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS potrebné posúdiť aj nekalosť zmluvnej podmienky týkajúcej sa predĺženia premlčacej doby dlhu. Súd preto správne vyvodil záver, že predmetná pohľadávka uplatnená navrhovateľom, ktorému bola postúpená je premlčaná z dôvodu nepodania návrhu v zákonom stanovenej premlčacej lehote, tzn. po jej márnom uplynutí a vzhľadom na vznesenú námietku premlčania potom bolo nutné žalobu zamietnuť.

Súd prvého stupňa správne rozhodol aj o náhrade trov konania tak vo vzťahu k odporkyňi ako aj k vedľajšiemu účastníkovi. Zo strany vedľajšieho účastníka vystupujúceho na strane odporkyne došlo k splneniu účelu jeho účasti v danom konaní, keď v danom prípade dôvodne namietal nekalosť obchodnej praktiky, na základe ktorej v podstate došlo k zamietnutiu predmetnej žaloby a teda dôvodným bolo priznanie náhrady trov konania, ktorá spočíva v trovách právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane odporkyne, pričom aj priznaná náhrada trov konania v podstate za dva úkony právnej pomoci je tomuto primeraná.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vzhľadom na vyššie uvedenú argumentáciu vzťahujúcu sa na odvolacie dôvody, ktorými je odvolací súd viazaný, ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil.

V odvolacom konaní plne úspešnej odporkyňi a ne jej strane vystupujúcemu vedľajšiemu účastníkovi vzniklo podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov konania voči v odvolaní neúspešnému navrhovateľovi. Odporkyňa a ani vedľajší účastník si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnili, preto im odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Senát krajského soudu toto rozhodnutí přijal poměrem hlasů 3:0.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není možné podat odvolání.